YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (toinen jaosto)
29 päivänä syyskuuta 1999 *

Yhdistetyissä asioissa T-148/98 ja T-162/98,

J. G. Evans,

Gerry Plant ja Mary Kathleen Plant,

Dennis Jones,

William Meyrick,

Glen Jones ja Daphne Jones,

David V. Austin,

Mostyn Jones,

Fforch-y-Garron Coal Company Ltd,

John Phillips,

Desmond Ivor Evans,

David Raymond Evans,

D. B. Diplock,

R. T. Kingston,

J. R. McCann ja

De Powell,

Englannin oikeuden mukaan perustettuja yhtiöitä, kotipaikka Yhdistynyt kuningaskunta, edustajinaan asianajaja Barbara Hewson, Englannin ja Walesin asianajajayhteisö, ja solicitor Thomas Graham, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch & Wolter, 11 rue Goethe, ja

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

South Wales Small Mines Association, Englannin oikeuden mukaan perustettu yhdistys, kotipaikka Fochriw, Near Bargoed (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan Thomas Sharpe, QC, ja barrister Mark Brealey, Englannin ja Walesin asianajajayhteisö, ja solicitor Sarah Llewellyn Jones, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Victor Gillen, 13 rue Aldringen,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Kirsi Leivo, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

joissa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 30.7.1998 tehdyn komission päätöksen nro 15656, jolla on hylätty hintasyrjintää koskeva kantelu,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Potocki sekä tuomarit C. W. Bellamy ja A. W. H. Meij,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja oikeudenkäyntimenettely

1 South Wales Small Mines Association (Etelä-Walesin pienten kaivosyritysten yhdistys, jäljempänä SWSMA) on Englannin oikeuden mukaan perustettu rekisteröimätön yhdistys, joka on luotu valvomaan Etelä-Walesissä toimivien pienten hiilikaivosyritysten etuja.

2 Osa kyseisistä pienyrityksistä kanteli 5.6.1990 SWSMA:n nimissä komissiolle EHTY:n perustamissopimuksen asiaan kuuluvien määräysten vastaisten syrjivien kaupanehtojen soveltamisesta.

3 Komissio totesi päätöksessä nro 15656 (jäljempänä päätös), joka sisältyi 30.7.1998 päivättyyn kirjeeseen, ettei se aikonut ryhtyä toimenpiteisiin kantelun johdosta.

4 SWSMA sai 5.8.1998 kyseisen 30.7.1998 päivätyn ja päätöksen sisältävän kirjeen tiedoksi kirjeellä, joka oli kirjattu ja varustettu vastaanottotodistuksella.

5 Kirjeellä, joka oli päivätty 18.8.1998 ja vahvistettiin vastaanotetuksi 26.8.1998, useat pienyritykset pyysivät komissiota antamaan niille päätöksen muodollisesti tiedoksi, minkä komissio kieltäytyi 24.8.1998 päivätyllä kirjeellä tekemästä.

6 Kun asianomaiset saivat 16.9.1998 tietää, ettei SWSMA ollut nostanut kannetta päätöksestä säädetyssä määräajassa, ne nostivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 21.9.1998 toimittamallaan kannekirjelmällä EHTY:n perustamissopimuksen 33 artiklan toisen kohdan ja 35 artiklan nojalla kanteen kyseisestä päätöksestä (asia T-148/98). Kantajat täsmensivät kannekirjelmänsä 2 kohdassa seuraavaa: "Kopio päätöksestä on tämän kännekirjelmän liitteenä 1."

7 SWSMA nosti puolestaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.10.1998 toimittamallaan kannekirjelmällä kyseisestä päätöksestä edellä mainitun 33 artiklan toisen kohdan mukaisen kumoamiskanteen (asia T-162/98).

8 Komissio esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti molemmissa asioissa tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevat oikeudenkäyntiväitteet asiakirjoilla, jotka se toimitti 23.11.1998 (asia T-162/98) ja 14.12.1998 (asia T-148/98).

9 Kantajat esittivät kyseisiä oikeudenkäyntiväitteitä koskevat huomautuksensa 7.1.1999 (asia T-162/98) ja 17.2.1999 (asia T-148/98) toimittamillaan muistioilla.

10 Power Gen UK plc (jäljempänä Power Gen), National Power plc (jäljempänä National Power) ja British Coal Corporation pyysivät saada osallistua väliintulijoina molempiin oikeusriitoihin tukeakseen komission vaatimuksia.

11 Osa asian T-148/98 kantajista haki 25.6.1999 toimittamallaan kirjeellä maksutonta oikeudenkäyntiä työjärjestyksen 94 artiklan mukaisesti.

12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto) päätti, että asiat yhdistetään työjärjestyksen 50 artiklan mukaisesti tämän määräyksen antamista varten.

Asianosaisten vaatimukset

13 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa päätöksen, ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

14 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteet tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat, ja

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

15 Kantajat vaativat huomautuksissaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevat oikeudenkäyntiväitteet.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi asianosaisen hakemuksesta ratkaista tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan mukaisesti hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin. Käsiteltävässä asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saaneensa riittävästi tietoja asiakirjojen perusteella ja päättää, ettei suullista käsittelyä aloiteta.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

Asia T-162/98

17 Tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan oikeudenkäyntiväitteensä tueksi komissio huomauttaa, että se antoi päätöksen tiedoksi SWSMA:lle ainoaan osoitteeseen, joka sille oli ilmoitettu. Komission mukaan Bernard John Llewellyn oli samassa osoitteessa allekirjoittanut päätöksen sisältävän kirjeen vastaanottotodistuksen.

18 EHTY:n perustamissopimuksen ja työjärjestyksen asiaan kuuluvien määräysten mukaan kantajan olisi pitänyt nostaa kanteensa kuukauden kuluessa siitä, kun päätös annettiin lainmukaisesti tiedoksi 5.8.1998, lisättynä etäisyyteen perustuvalla kymmenen päivän määräajalla, jota sovelletaan, kuten tässä tapauksessa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiviin yksityisiin oikeussubjekteihin, eli viimeistään 15.9.1998. Kanne, joka on nostettu 6.10.1998, on näin ollen komission mukaan ilmeisen myöhästynyt ja se on siten jätettävä tutkimatta.

19 Kantaja ei kiistä sitä, että vastaanottotodistuksin varustettu kirjattu kirje oli asianmukainen tiedoksiantotapa. Se ei kiellä saaneensa päätöstä lainmukaisesti tiedoksi, koska se on voinut saada tiedon päätöksestä, vaikka kirje oli lähetetty Bernard John Llewellynin yksityisosoitteeseen. Kantaja ei myöskään väitä, että komission olisi pitänyt lähettää kopio päätöksestä kantajan neuvonantajille.

20 Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kuitenkin pidentämään kanteen määräaikaa, jonka noudattamatta jättäminen perustui kokonaan

anteeksiannettavaan virheeseen. Kantaja on vaatimaton yhdistys, joka on ollut olemassa suureksi osaksi sen vuoksi, että kantelu, jonka käsittelystä vastasivat lähes yksinomaan kantajan solicitorit, hoidettaisiin menestyksekkäästi.

21 Bernard John Llewellyn vakuutti 4.1.1999 antamassaan valaehtoisessa vakuutuksessa (sworn affidavit), ettei hän ollut ryhtynyt mihinkään muihin toimenpiteisiin komission kirjeen saatuaan. Hän totesi, että päätöksessä oleva maininta "cc: T. Llewellyn Jones" oli saanut hänet uskomaan, että komissio oli lähettänyt kopion päätöksestä Llewellyn Jonesille T. Llewellyn Jonesin asianajotoimistoon, eli SWSMA:n solicitoreille, ja että Llewellyn Jones oli ryhtynyt kiireellisesti tarvittaviin toimenpiteisiin.

22 Näin ollen kantaja ilmeisesti ajautui tekemään anteeksiannettavan virheen luullessaan, että sen neuvonantajat aikoivat toimia säädetyssä ajassa. Viimeksi mainitut eivät kuitenkaan saaneet mitään kirjettä ja he saivat tiedon päätöksestä vasta 8.9.1998.

Asia T-148/98

23 Komissio toteaa tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan oikeudenkäyntiväitteensä tueksi erityisesti sen, että EHTY:n perustamissopimuksen 33 artiklan kolmannessa kohdassa kanteen nostamiselle vahvistettu kuukauden määräaika on alkanut kantajien osalta kulua samana päivänä kuin SWSMA:n osalta vahvistettu määräaika. Koska kannekirjelmä toimitettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 21.9.1998, kanne on näin ollen myöhästynyt.

24 Komissio huomauttaa, että jos kanteen nostamiselle varattu määräaika alkaisi kunkin SWSMA:n jäsenen osalta kulua siitä päivästä alkaen, jolloin todetaan, että kullekin asianomaiselle on annettu tiedoksi yhdistykselle osoitettu päätös, tämä merkitsisi oikeudellista epävarmuutta, jota ei voida hyväksyä, ja kannemääräaikoja koskevien sääntöjen kiertämisen todellista mahdollisuutta. Komission mukaan kantajien kirjelmistä ilmenee selkeästi, että yksi syy siihen, että ne ovat nostaneet kanteen, on se, ettei SWSMA nostanut kannetta säädetyssä määräajassa.

25 Kantajat väittävät kannekirjelmässään, etteivät ne tienneet päätöksestä ennen kuin yksi niistä sai 10.8.1998 ulkopuoliselta taholta kopion päätöksen sisältävästä kirjeestä ("The Applicants did not learn of it, until one of the Applicants received a copy of the decision-letter on 10 August 1998 from a third party").

26 Tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan oikeudenkäyntiväitteen osalta esittämissään huomautuksissa kantajat vahvistavat, että yksi niistä sai 10.8.1998 sattumalta kopion päätöksestä ("Fortuitously, one of the Applicants was given a copy of the Decision on 10 August 1998"). Kun kantajat ja niiden solicitorit saivat kyseisenä päivänä tiedon päätöksestä, ne pyysivät välittömästi Lontoosta neuvonantajiensa mielipidettä.

27 Koska se, että yksi kantajista sai 10.8.1998 sattumalta kopion päätöksestä, merkitsee päätöksen todellista tiedoksi antamista, kanne on kantajan mukaan nostettu sille varatussa määräajassa.

28 Kantajat väittävät lisäksi, että henkilöllä, joka SWSMA:n nimissä allekirjoitti päätöksen sisältävän kirjeen vastaanottotodistuksen, ei ollut kelpoisuutta toimia

näin, koska hän ei ollut enää yhdistyksen palveluksessa. Kannemääräaika ei kantajien mukaan ala kulua ennen kuin päätös annetaan tiedoksi henkilölle, jolla on kyseinen kelpoisuus.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

29 Alustavasti on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kumoamiskanteen nostamista koskevat määräajat kuuluvat oikeusjärjestyksen perusteisiin eivätkä asianosaiset tai tuomioistuin voi määrätä niistä, koska ne on asetettu oikeudellisten tilanteiden selkeyden ja varmuuden takaamiseksi ja syrjinnän ja mielivaltaisen kohtelun välttämiseksi oikeudenkäytössä (yhdistetyt asiat T-121/96 ja T-151/96, Mutual Aid Administration Services v. komissio, tuomio 18.9.1997, Kok. 1997, s. II-1355, 38 kohta).

Asia T-162/98

30 On kiistatonta, että päätös on annettu kantajalle lainmukaisesti tiedoksi ja että kantaja on nostanut kanteensa vasta tätä varten varatun määräajan päätyttyä.

31 Anteeksiannettava erehdys, johon kantaja on vedonnut saadakseen oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluvaa kumoamiskanteen määräaikaa pidennettyä, koskee ainoastaan poikkeuksellisia tilanteita, joissa asianomainen toimielin on

toiminut tavalla, joka on ollut omiaan yksinään tai merkittävissä määrin aiheuttamaan perusteltua sekaannusta yksityisen oikeussubjektin mielessä (asia C-195/91 P, Bayer v. komissio, tuomio 15.12.1994, Kok. 1994, s. I-5619, 26 kohta).

32 EHTY:n perustamissopimuksen 33 artiklan kolmannen kohdan ja 15 artiklan toisen kohdan määräyksistä ilmenee kuitenkin selvästi, että kumoamiskanteen määräaika alkaa kulua siitä, kun riitautettu yksittäinen päätös on annettu tiedoksi sille yritykselle tai yritysten yhteenliittymälle, jolle se on osoitettu.

33 Koska päätös annettiin kantajalle lainmukaisesti tiedoksi, sen asiana oli ottaa yhteyttä neuvonantajiinsa sopiakseen toimenpiteistä, joihin päätöksen osalta oli ryhdyttävä, ja käyttää kanneoikeuttaan sille osoitettua määräaikaa noudattaen.

34 Vaikka, kuten kantaja väittää, sen solicitorit eivät olisi saaneet komissiolta kopiota päätöksestä, sen vaaran, ettei kirjettä olisi lähetetty tai että tavallisena kirjeenä lähetetty kirje olisi kadonnut, olisi pitänyt saada aikaan se, että kantaja olisi viipymättä antanut solicitoreilleen asianmukaiset ohjeet etujensa puolustamiseksi.

35 Luottaessaan ainoastaan solicitoriensa aloitekykyyn, kantaja ei näin ollen ole toiminut kuten tavanomaista huolellisuutta noudattava yksityinen oikeussubjekti.

36 Tässä tilanteessa päätöksessä ollutta merkintää "cc: T. Llewellyn Jones" ei voida pitää sellaisena poikkeuksellisena tilanteena, joka tekisi kantajan tekemän virheen anteeksiannettavaksi.

37 Tästä seuraa, että kantajan esittämät väitteet on hylättävä perusteettomina ja asiassa T-162/96 nostettu kanne on jätettävä tutkimatta, koska se ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

Asia T-148/98

38 Huolimatta siitä, että kantajat ovat viitanneet EHTY:n perustamissopimuksen 35 artiklaan, nostettu kanne on luokiteltava EHTY:n perustamissopimuksen 33 artiklassa tarkoitetuksi kumoamiskanteeksi, minkä kannekirjelmän vaatimusten ensimmäinen kohta vahvistaa.

39 Koska SWSMA ei kiistä sitä, että se on 5.8.1998 saanut päätöksen tiedoksi, kantajat eivät voi pätevästi väittää, ettei Bernard John Llewellynillä ollut kelpoisuutta yhtiön nimissä allekirjoittaa päätöksen sisältävän kirjeen vastaanottotodistusta.

40 Jos EHTY:n perustamissopimuksen 33 artiklan kolmannessa kohdassa vahvistettu yhden kuukauden kannemääräaika, lisättynä etäisyyteen perustuvalla kymmenen päivän määräajalla, laskettaisiin siten kuin kantajat väittävät, eli 10.8.1998 alkaen, jolloin yhden niistä väitettiin saaneen ulkopuoliselta taholta kopion päätöksestä, määräaika olisi päättynyt 20.9.1998. Koska kyseinen päivä

oli sunnuntai, määräaikaa olisi työjärjestyksen 101 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla jatkettu 21.9.1998 keskiyöhön saakka. Kanne, joka toimitettiin kyseisenä viimeisenä päivänä, olisi näin ollen nostettu säädetyn määräajan viimeisenä päivänä.

41 Asianosainen voi kuitenkin vedota väitteidensä tueksi ainoastaan riittävän konkreettisiin ja yksityiskohtaisiin seikkoihin, jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voisi pitää niitä vähintään uskottavina ja jotta vastapuoli voisi riitauttaa ne tehokkaasti ja esittää tarpeen vaatiessa vastakkaista näyttöä. Tämä väittämistaakka, joka koskee ainoastaan kantajien tiedossa olevia tosiseikkoja, estää sen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisisi asian puhtaasti teoreettisten tai ainoastaan oikeusriidan tarpeisiin järjestettyjen olosuhteiden perusteella.

42 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kehottanut kantajia ensinnäkin täsmentämään sen ulkopuolisen tahon henkilöllisyyden, jolta yksi kantajista oli saanut kopion päätöksestä, toiseksi osoittamaan kyseisen kantajan henkilöllisyyden ja kolmanneksi kuvailemaan kopion saamisen tarkat olosuhteet sekä ne tavat, joilla muut kantajat saivat tiedon päätöksestä.

43 Kantajat antoivat mainittuihin kysymyksiin seuraavat vastaukset:

1. "The Applicant Mr. Mostyn Jones he (sic) cannot recall who the third party was, he thinks he obtained it from one of the persons who Sarah Llewellyn Jones represents".

("Kantaja Mostyn Jones ei muista kuka kyseinen ulkopuolinen taho oli, hän uskoo saaneensa sen yhdeltä Sarah Llewellyn Jonesin edustamista henkilöistä.")

2. "Mostyn Jones."

3. "The Applicant Mr. Jones cannot recall the exact circumstances. The Other Applicants became aware of it by Mr. Jones informing some of them of the decision and the Applicants communicating directly with one another".

("Kantaja Jones ei muista tarkkoja olosuhteita. Muut kantajat kuulivat asiasta Jonesilta, joka ilmoitti joillekin kantajista päätöksestä ja siten, että kantajat vaihtoivat asiaa koskevia tietoja keskenään.")

44 Ottaen huomioon, että komissio antoi päätöksen tiedoksi ainoastaan SWSMA:lle ja ettei päätöstä edes saatettu yhdistyksen solicitoreiden tietoon, jotka saivat asiasta tiedon vasta 8.9.1998, väite, jonka mukaan yksi kantajista sai 10.8.1998 kopion päätöksestä ulkopuoliselta taholta, jonka henkilöllisyyttä ei ole selvitetty, vaikuttaa epätodennäköiseltä.

45 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin annetut vastaukset vahvistavat tätä epäuskottavuutta entisestään. Vastausten lakonisesta ja

välttelevästä muotoilusta ilmenee, että Mostyn Jones, joka muistaa tarkasti sen päivämäärän, jolloin hän sai kopion päätöksestä ja joka on kannemääräajan väitetty alkamisajankohta, on unohtanut sekä sen henkilön henkilöllisyyden, jolta hän kopion sai, että ne olosuhteet, joissa tämä tapahtui.

46 Mostyn Jones esittää ainoana täsmennyksenään, että hän uskoo saaneensa asiakirjan yhdeltä SWSMA:n neuvonantajan Sarah Llewellyn Jonesin edustamista henkilöistä. Tämä väite on kuitenkin ristiriidassa Bernard John Llewellynin toteamusten kanssa, koska viimeksi mainittu on todennut, ettei hän ryhtynyt mihinkään toimenpiteisiin saatuaan päätöksen sisältävän kirjeen, ja sen seikan kanssa, että SWSMA:n solicitorit saivat päätöksestä tiedon vasta 8.9.1998.

47 Tästä seuraa, että kantajat eivät ole kyenneet riittävän eritellysti ja sitovasti esittämään sitä ajankohtaa, josta alkaen kannemääräajan olisi pitänyt katsoa kuluvan, jotta niiden olisi katsottu nostaneen kanteensa määräajassa.

48 Tästä seuraa välttämättä se, että asiassa T-148/98 nostettua kannetta on pidettävä myöhästyneenä.

49 Kyseinen kanne on näin ollen jätettävä tutkimatta, koska se ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, ilman, että komission esittämiä muita tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevia väitteitä, maksutonta oikeudenkäyntiä koskevaa hakemusta tai väliintulohakemuksia olisi tarpeen käsitellä.

Oikeudenkäyntikulut

50 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian ja komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantajat on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Asiat T-148/98 ja T-162/98 yhdistetään määräyksen antamista varten.**

2) **Kanteet jätetään tutkimatta.**

3) **Lausunnon antaminen asiassa T-148/98 esitetystä maksutonta oikeudenkäyntiä koskevasta hakemuksesta raukeaa.**

4) **Lausunnon antaminen Power Gen UK plc:n, National Power plc:n ja British Coal Corporationin esittämistä väliintulohakemuksista raukeaa.**

5) **Kantajat velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan yhteisvastuullisesti komission oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 29 päivänä syyskuuta 1999.

H. Jung

kirjaaja

A. Potocki

toisen jaoston puheenjohtaja